

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יומא-שבעת ימים	מימרא	ההוא אבנטו של כהן גדול לא זה הוא אבנטו של כהן הדיוט.											!
		ולמאן דאמר אהרן ואחר כך בניו, והכתיב וחגרת אתם אבנט											?
		ההוא קא משמע לן אבנטו של כהן גדול זהו אבנטו של כהן הדיוט. ויחגר אתו אבנט, ויחגור אתם, למה ליה? שמע מינה: אהרן ואחר כך בניו.											!
		ובבת אחת מי משכחת לה?											?
		לא צריכא, דאקדים.											!
		מפרישין כהן גדול וכו'.											■
		למה מפרישין?											^
		למה מפרישין? כדקאמרין, אי לרבי יוחנן כדאית ליה, אי לרבי לקיש כדאית ליה											?
		הכי קאמר: מביתו למה פירש?											^
		תניא, רבי יהודה בן בתירה: שמא תמצא אשתו ספק נדה, ויבא עליה.											!
		אטו ברשיעי עסקינן?											?
		אלא: שמא יבא על אשתו, ותמצא ספק נדה.											!
		אמרו רבנן קמיה דרב חסדא:											?
		נדה מטמאה את בועלה.											?
		דאי רבנן											?
		אין נדה מטמאה את בועלה											?
		אפילו תימרו רבנן, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי עקיבא - אלא באחר אחר, אבל אחד אחר - מודו ליה.											!
		שמע מינה: בועל נדה אינו כנדה וטובל ביום. דאי אמרת בועל נדה כנדה, אימת טביל - בליליא, למחר היכי עביד עבודה? והא בעי הערב השמש אלא לאו שמע מינה: בועל נדה אינו כנדה.											■
		אפילו תימא בועל נדה כנדה - דמפרישין ליה שעה אחת סמוך לשקיעת החמה.											■
		כל חייבי טבילות טבילתו ביום, נדה ויולדת - טבילתו בלילה.											?
		נדה - אין, בועל נדה - לא											?
		נדה, וכל דאתי מרבווייא.											!
		מיתיבי: בעל קרי כמעג שרץ, בועל נדה כטמא מת.											?
		מאי לאו - לטבילה?											?
		לא, לטומאתן.											!
		טומאתן? בהדיא כתיב בהן האי טומאת שבעה כתיב ביה, והאי טומאת שבעה כתיב ביה, אלא לאו - לטבילתן?											?
		לא, לעולם לטומאתן, סיפא אצטריכא ליה:											!
		אלא שחמור ממנו בועל נדה, שטמא משכב ומושב בטומאה קלה, לטמא אוכלין ומשקין.											!
		הוב והזבה והמצורע ובעל נדה וטמא מת - טבילתו ביום, נדה ויולדת - טבילתו בלילה											?
		תיובתא.											■
		ועד שאתה מפרישו מטומאת ביתו, הפרישו מטומאת המת											?

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
---	---

יומא-שבעת ימים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
זאת אומרת טומאת המת הותרה היא בציבור.	רב תחליפא אבוה דרב הונא משמיה דרבא:												◊ !
אפילו תימא טומאת המת דחיה היא בצבור - טומאת המת לא שכיחא, טומאת ביתו שכיחא.	רבינא:												◊ !
טומאת המת. רב נחמן אמר: הותרה היא בציבור	איתמר: [רב נחמן]												◊ ■ ♦
דחיה היא בציבור.	רב ששת:												◊ ■ ♦
היכא דאיכא טמאין וטהורין בההוא בית אב - כולי עלמא לא פליגי דטהורין עבדי, טמאין לא עבדי.													■
כי פליגי - לאהדורי ולא תויי טהורין מבית אב אחרינא.													◊ ■
היתר היא בציבור, ולא מהדרינן.	רב נחמן:												◊ ■
דחיה היא בציבור, ומהדרינן.	רב ששת:												◊ ■
אפילו היכא דאיכא טהורין וטמאין בההוא בית אב, עבדי נמי טמאין, דכל טומאת מת בציבור - רחמנא שרייה.	איכא דאמרי: פליג רב נחמן ואמר:												◊ ■